# AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2018. február 28-i (EU) 2018/302 RENDELETE

## a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról

[1]

**(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

rendes jogalkotási eljárás keretében [3],

mivel:

1 Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. március 2-i, L 60. I számában (1. o.), hatályos 2018. március 22-től.
2 HL C 34., 2017.2.2., 93. o.
3 Az Európai Parlament 2018. február 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. február 27-i határozata.

(1) A belső piacban rejlő lehetőségek teljes mértékű kiaknázása érdekében - ahol a belső piac olyan, belső határok nélküli területet jelent, amelyen belül biztosított többek között az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása - nem elegendő csupán a tagállamok közötti állami szintű akadályokat felszámolni. Ezen akadályok felszámolását alááshatják olyan magánfelek, akik vagy amelyek a belső piaci szabadságokkal össze nem egyeztethető akadályokat teremtenek. Ez abban az esetben fordul elő, amikor egy adott tagállamban tevékenységet folytató kereskedő letiltja vagy korlátozza a hozzáférést online interfészéhez (például weboldalaihoz és alkalmazásaihoz) az olyan vevő számára, aki vagy amely valamely másik tagállamból kíván határokon átnyúló ügyleteket lebonyolítani (e gyakorlat „területi alapú tartalomkorlátozás” néven ismert). Szintén ez valósul meg, amikor egyes kereskedők az áruikhoz és szolgáltatásaikhoz való - online és offline - hozzáférés tekintetében más tagállambeli vevőkkel szemben eltérő általános hozzáférési feltételeket alkalmaznak. Jóllehet egyes esetekben objektíven indokolható lehet ez az eltérő bánásmód, más esetekben viszont egyes kereskedők gyakorlatai a határokon átnyúló ügyletet lebonyolítani kívánó vevők számára lehetetlenné teszik vagy korlátozzák az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférést, vagy egyes kereskedők e tekintetben olyan eltérő általános hozzáférési feltételeket alkalmaznak, amelyek objektíven nem indokoltak.

(2) A vállalkozások - így különösen a mikrovállalkozások és a kis- és középvállalkozások (kkv-k) - különféle mögöttes indokok alapján eltérő általános hozzáférési feltételeket alkalmaznak. Sok esetben az egymástól eltérő jogi környezet, az abból adódó jogbizonytalanság, az alkalmazandó fogyasztóvédelmi jogszabályokkal összefüggő kockázatok, a környezetvédelmi vagy címkézési jogszabályok, az adózási és költségvetési kérdések, a kézbesítési költségek vagy a nyelvi követelmények is hozzájárulnak ahhoz, hogy a kereskedők nem hajlandók kereskedelmi kapcsolatot létesíteni más tagállambeli vevőkkel. Más esetekben a kereskedők a belső határok mentén mesterségesen szegmentálják a belső piacot, és gátolják az áruk és szolgáltatások szabad mozgását, ennek következtében korlátozzák a vevők jogait és megakadályozzák azt, hogy a vevők kihasználhassák a bővebb választékból és a legkedvezőbb feltételekből eredő előnyöket. E megkülönböztető gyakorlatok nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy a határokon átnyúló ügyletek aránya az Unión belül - az elektronikus kereskedelmi ágazat ügyleteit is beleértve - viszonylag alacsony, ami megakadályozza a belső piac teljes növekedési potenciáljának elérését. Ennélfogva e rendeletnek világossá kell tennie, hogy mely helyzetekben nem indokolható az efféle eltérő bánásmód, ezáltal szolgálva az egyértelműséget és jogbiztonságot a határokon átnyúló ügyletek valamennyi résztvevője számára, valamint biztosítva a megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabályok hatékony alkalmazását és végrehajtását a belső piac egészében. Az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás és a vevő állampolgárságán, lakóhelyén vagy letelepedési helyén alapuló megkülönböztetés más formáinak felszámolása elősegítheti az egész belső piacon a növekedést és bővítheti a fogyasztó választási lehetőségét.

(3) E rendelet célja az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással szembeni fellépés a belső piac működését gátló bizonyos akadályok felszámolása révén. Figyelembe kell azonban venni azt, hogy a tagállamok jogszabályai közötti számos eltérés - így például azon eltérések, amelyek különböző nemzeti standardokhoz vagy az uniós szintű kölcsönös elismerés vagy harmonizáció hiányához vezetnek - még mindig jelentős akadályokat jelentenek a határokon átnyúló kereskedelemben. Ezek az akadályok továbbra is a belső piac széttöredezettségéhez vezetnek, és gyakran azt eredményezik, hogy a kereskedő területi alapú tartalomkorlátozást alkalmaz. A piac széttöredezettségének csökkentése és a belső piac kiteljesítése érdekében ennélfogva az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak folytatnia kell a fellépést ezekkel az akadályokkal szemben.

(4) A 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 20. cikke értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az Unióban letelepedett szolgáltató a szolgáltatás igénybe vevőjével szemben annak állampolgársága vagy lakóhelye alapján ne alkalmazzon eltérő bánásmódot. Ez a rendelkezés azonban nem bizonyult teljes mértékben hatékonynak a megkülönböztetéssel szembeni fellépés tekintetében, és nem csökkentette megfelelő mértékben a jogbizonytalanságot. E rendelet célja a 2006/123/EK irányelv 20. cikkének további pontosítása bizonyos olyan esetek meghatározása révén, amikor az állampolgárságon, lakóhelyen vagy letelepedési helyen alapuló eltérő bánásmód az említett rendelkezés alapján nem indokolható. Az e rendelet és a 2006/123/EK irányelv rendelkezései közötti ütközés esetén azonban e rendelet irányadó. Ezenfelül az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás és az állampolgárság, lakóhely vagy letelepedési hely alapján történő megkülönböztetés egyéb formái olyan, harmadik országokban letelepedett kereskedők tevékenységének következtében is megvalósulhatnak, akik vagy amelyek nem esnek az említett irányelv hatálya alá.

(5) A belső piac megfelelő működésének, valamint az Unió egészében az áruk és a szolgáltatások állampolgárság, lakóhely vagy letelepedési hely alapján történő megkülönböztetéstől mentes hozzáférhetőségének és szabad mozgásának elősegítése érdekében tehát szükség van az e rendeletben foglalt olyan célzott intézkedésekre, amelyek egyértelmű, egységes és hatékony szabályokat állapítanak meg bizonyos kérdések tekintetében. Ezen intézkedések célja a fogyasztó választási lehetőségének, valamint árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférésének bővítése, egyúttal kellően figyelembe véve a kereskedők szabadságát kereskedelempolitikájuk meghatározására az uniós és tagállami jognak megfelelően.

(6) E rendelet célja a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő megkülönböztetés megakadályozása (ideértve az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozást is) a kereskedő és a vevő közötti, az áruk Unión belüli értékesítésére és az Unión belüli szolgáltatásnyújtásra irányuló határokon átnyúló ügyletek során. E rendelet célja a közvetlen és a közvetett megkülönböztetéssel szembeni fellépés. E rendelet célja ennélfogva az is, hogy kiterjedjen minden olyan indokolatlan eltérő bánásmódra, amely egyéb megkülönböztető követelmény alapján valósul meg, és ugyanazzal a következménnyel jár, mint a közvetlenül a vevő állampolgárságán vagy lakóhelyén - függetlenül attól, hogy az érintett vevő állandó vagy ideiglenes jelleggel tartózkodik egy másik tagállamban -, vagy letelepedési helyén alapuló követelmény alkalmazása. Ilyen egyéb követelmény alkalmazására különösen a vevő tényleges tartózkodási helyét mutató információk - például az online interfészhez történő hozzáférés során használt IP-cím, az áruk kiszállításának céljából megadott cím, a nyelvválasztás vagy azon tagállam, amelyben a vevő készpénz-helyettesítő fizetési eszközét kibocsátották - alapján kerülhet sor.

(7) E rendelet nem alkalmazandó olyan esetekre, amelyek kizárólag egy adott tagállamhoz kötődnek, amennyiben az ügylet minden lényeges eleme - különösen a vevő vagy a kereskedő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye, a teljesítés helye, az ügyletben vagy ajánlatban használt fizetési módok, valamint az online interfész használata - egy tagállamra korlátozódik.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

(8) A 2006/123/EK irányelv végrehajtása következtében bizonyos szolgáltatási ágazatokban az egész Unióban megtörtént a kereskedőket érintő egyes szabályozási és adminisztratív akadályok felszámolása. Ebből adódóan tárgyi hatályát tekintve biztosítani kell az összhangot e rendelet és a 2006/123/EK irányelv között. Ennek megfelelően e rendeletet többek között alkalmazni kell az olyan, elektronikus úton nyújtott, nem audiovizuális szolgáltatásokra, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelemben részesülő művekhez vagy más védelemben részesülő teljesítményekhez való hozzáférés biztosítása, valamint ezek felhasználása, figyelemmel azonban az e rendelet által előírt külön kivételre és e kivétel későbbi felülvizsgálatára. E rendelet hatálya alól ki kell zárni az audiovizuális szolgáltatásokat, ideértve azokat a szolgáltatásokat, amelyek elsődleges célja a sportesemények közvetítéséhez való hozzáférés biztosítása, és amelyek nyújtása kizárólagos területi engedélyek alapján történik. Az e rendeletben foglalt, fizetésekkel összefüggő megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabályok ellenére ezért ki kell zárni továbbá e rendelet hatálya alól a lakossági pénzügyi szolgáltatásokat is, ideértve a pénzforgalmi szolgáltatásokat is.

(9) A megkülönböztetés a közlekedési szolgáltatások kapcsán is megvalósulhat, különösen a személyszállítás terén történő jegyértékesítések tekintetében. E tekintetben azonban az 1008/2008/EK [1], az 1177/2010/EU [2] és a 181/2011/EU [3] európai parlamenti és tanácsi rendelet már jelenleg is tartalmaz a megkülönböztetést széles körben tiltó rendelkezéseket, amelyek valamennyi olyan megkülönböztető gyakorlatra kiterjednek, amelyekkel szemben e rendelet fel kíván lépni. Emellett a tervek szerint a közeljövőben sor kerül az 1371/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [4] ennek megfelelő módosítására. Erre tekintettel, valamint a 2006/123/EK irányelv hatályával való összhang biztosítása érdekében a közlekedés terén nyújtott szolgáltatásokat ki kell zárni e rendelet hatálya alól.

(10) Ha egy kereskedő több szolgáltatást tartalmazó csomagot vagy szolgáltatásokkal kombinált árucsomagot kínál, és e szolgáltatások közül, ha önállóan kínálná, e rendelet hatálya egy vagy több szolgáltatásra kiterjedne, míg más szolgáltatásra vagy szolgáltatásokra nem, akkor a kereskedőnek vagy a csomag egésze tekintetében meg kell felelnie az e rendeletben meghatározott tilalmaknak, vagy legalább az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatásokat önállóan kell kínálnia, ha e szolgáltatásokat ugyanez a kereskedő önállóan is kínálja a vevők számára. Ha a kereskedő csomagon kívül önállóan nyújt szolgáltatást vagy szolgáltat árut, szabadon dönthet az e szolgáltatásra vagy árura alkalmazott árról, amennyiben az árképzés során nem alkalmaz az állampolgársággal, lakóhellyel vagy letelepedési hellyel kapcsolatos indokok alapján eltérő árakat.

(11) Ez a rendelet nem érinti az adózás területén alkalmazandó szabályokat, mivel az adózási kérdések vonatkozásában az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) az uniós szintű fellépés alapjául szolgáló külön rendelkezéseket tartalmaz.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 1008/2008/EK rendelete (2008. szeptember 24.) a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról (HL L 293., 2008.10.31., 3. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 1177/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 334., 2010.12.17., 1. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 181/2011/EU rendelete (2011. február 16.) az autóbusszal közlekedő utasok jogairól és a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 55., 2011.2.28., 1. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 1371/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről (HL L 315., 2007.12.3., 14. o.).

(12) Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] szerint olyan szerződés esetében, amely egy fogyasztó és egy olyan szakmai tevékenységet folytató személy között jött létre, aki üzleti vagy szakmai tevékenységét abban az országban folytatja, ahol a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található, vagy akinek ilyen jellegű tevékenysége bármilyen módon ebbe az országba vagy ezt az országot is magában foglaló országokba irányul, a szerződésre alkalmazandó jog megválasztása nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti országban alkalmazandó jog értelmében megállapodás útján nem lehet eltérni. Az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] értelmében az olyan szerződéssel kapcsolatos kérdésekben, amely a fogyasztó és egy olyan személy között jött létre, aki a fogyasztó lakóhelyének tagállamában kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat, vagy akinek ilyen tevékenysége bármilyen módon az említett tagállamba, illetve több állam között az említett tagállamba is irányul, a fogyasztó a másik szerződő fél ellen akár annak a tagállamnak a bíróságai előtt is indíthat eljárást, ahol a fogyasztó lakóhelye van, míg a fogyasztó ellen a másik szerződő fél kizárólag a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállam bíróságai előtt indíthat eljárást.

(13) E rendelet nem érinti a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogot, különösen az 593/2008/EK rendeletnek és az 1215/2012/EU rendeletnek a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogra és a bírósági joghatóságra vonatkozó rendelkezéseit. Pusztán az a tény, hogy egy kereskedő megfelel e rendeletnek, nem tekinthető úgy az 593/2008/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének *b)* pontja és az 1215/2012/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésének *c)* pontja értelmében, hogy tevékenysége a fogyasztó tagállamába irányul. Ennélfogva önmagában az a tény, hogy a kereskedő nem tiltja le vagy nem korlátozza a más tagállambeli fogyasztók hozzáférését az online interfészhez, nem alkalmaz eltérő általános hozzáférési feltételeket az e rendeletben meghatározott esetekben vagy nem alkalmaz az elfogadott fizetési módokon belül eltérő feltételeket a fizetési műveletekre, az alkalmazandó jog és a joghatóság meghatározása szempontjából önmagában még nem minősül úgy, hogy a kereskedő tevékenysége a fogyasztó tagállamába irányul. Önmagában az említett okokra tekintettel továbbá nem tekinthető úgy, hogy a kereskedő tevékenysége a fogyasztó szokásos tartózkodási helye vagy lakóhelye szerinti tagállamba irányul, ha az e rendelet kereskedő általi betartásából eredő szerződéskötést követően a kereskedő tájékoztatást ad és segítséget nyújt a fogyasztó számára.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

(14) Az e rendeletben meghatározott „elektronikus úton nyújtott szolgáltatások” fogalmának jelentését és alkalmazását illetően fontos a jogbiztonság garantálása és a hozzáadottérték-adóra (héa) vonatkozó uniós joggal való összhang biztosítása, amely uniós jog lehetővé teszi a kereskedő számára, hogy a héát egy egyszerűsített egyablakos ügyintézési rendszer (Mini-One-Stop-Shop - MOSS) keretében egyszerűsített módon vallja be és fizesse meg, a 2006/112/EK tanácsi irányelvben [1] a le nem telepedett adóalanyokra vonatkozóan meghatározott különös szabályozásban és a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben [2] foglalt szabályokkal összhangban. A technológia és a kereskedelem rendkívül gyors fejlődésére tekintettel az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások fogalmát technológiailag semleges módon kell meghatározni, olyan módon utalva az ilyen szolgáltatások főbb jellemzőre, amely összhangban áll a 282/2011/EU végrehajtási rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt fogalommeghatározással. Ennek megfelelően e fogalommeghatározás értelmezése és alkalmazása során megfelelően figyelembe kell venni a 2006/112/EK irányelv II. mellékletében, valamint a 282/2011/EU végrehajtási rendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésében és I. mellékletében foglalt további pontosításokat, amennyiben az említett rendelkezésekben felsorolt szolgáltatásokra kiterjed e rendelet hatálya.

(15) Azok a megkülönböztető gyakorlatok, amelyek ellen e rendelet fellépni kíván, jellemzően olyan, a nagyközönség számára elérhető általános feltételek és egyéb információk révén valósulnak meg, amelyeket az érintett kereskedő vagy az ő nevében eljáró személy határoz meg és alkalmaz az adott áruhoz vagy szolgáltatáshoz való hozzáférés előfeltételeként. Ezek az általános hozzáférési feltételek magukban foglalják egyebek mellett az árakat, a fizetési feltételeket és a kiszállítás feltételeit. Ezek a kereskedő által vagy nevében többféle módon elérhetővé tehetők a nagyközönség számára, például reklámokban, weboldalakon vagy a szerződéskötést megelőző vagy szerződési dokumentumokban közzétett tájékoztatás formájában. Ilyen általános hozzáférési feltételek irányadók a kereskedő és a vevő között közvetlenül megkötött, egyedileg megtárgyalt, eltérő tartalmú megállapodás hiányában. E rendelet alkalmazásában a kereskedő és a vevők között egyedileg megtárgyalt feltételek nem tekintendők általános hozzáférési feltételeknek.

(16) Az áruk vagy szolgáltatások végfelhasználóként, általános hozzáférési feltételek alapján történő megvásárlásakor a fogyasztó és a vállalkozás - különösen a mikrovállalkozások és a kkv-k - gyakran hasonló helyzetben vannak. Ezért az e rendelet alkalmazásában vevőként eljáró fogyasztót és vállalkozást egyaránt védeni kell az állampolgárságon, lakóhelyen vagy letelepedési helyen alapuló megkülönböztetéstől. E védelem azonban nem terjedhet ki azokra a vevőkre, akik valamely árut vagy szolgáltatást későbbi viszonteladás, átalakítás, feldolgozás, bérbeadás vagy alvállalkozásba adás céljából vásárolnak meg, mivel ez hatással lenne a vállalkozások közötti viszonylatban széles körben használt forgalmazási rendszerekre, amelyekről gyakran kétoldalúan tárgyalnak, és amelyek a beszállítói és a feldolgozói oldalon egyaránt közvetlenül a kereskedelmi stratégiához kapcsolódnak. Ilyen rendszernek minősül többek között a kizárólagos és szelektív forgalmazás, amely általában lehetővé teszi a gyártók számára, hogy - a versenyszabályoknak való megfelelés mellett - kiválasszák kiskereskedőiket. E rendelet ezért nem érintheti a kereskedők megkülönböztetéstől mentes olyan gyakorlatait, amelyek korlátozzák az ügyleteket vagy az ismétlődő ügyleteket annak érdekében, hogy megakadályozzák, hogy a vállalkozások a belső szükségleteiket meghaladó mennyiségben vásároljanak - kellően figyelembe véve e vállalkozások méretét -, annak megállapítása céljából, hogy a vásárlás kizárólag végfelhasználás céljából történik-e.

---

1 A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

2 A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

(17) Függetlenül attól, hogy a kereskedő letelepedési helye valamely tagállamban vagy egy harmadik országban van-e, az Unión belül az áruértékesítéssel vagy a szolgáltatásnyújtással kapcsolatos ügyletek vonatkozásában alkalmazott megkülönböztető bánásmódnak a vevőkre és a belső piacra gyakorolt hatásai azonosak. Emiatt és annak biztosítása érdekében, hogy az egymással versenyhelyzetben lévő kereskedőkre e tekintetben ugyanazon követelmények vonatkozzanak, ezt a rendeletet az Unióban tevékenységet folytató valamennyi kereskedőre egyaránt alkalmazni kell, az online piactereket is beleértve.

(18) Annak érdekében, hogy a vevők jobban hozzáférhessenek a belső piacon belül az áruk értékesítésére és a szolgáltatások nyújtására vonatkozó információkhoz, valamint az átláthatóság - többek között az árakkal kapcsolatos átláthatóság - növelése érdekében, a kereskedők sem technológiai intézkedések felhasználásával, sem más módon nem akadályozhatják meg a vevők állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján, hogy azok teljeskörűen és azonos feltételekkel - többek között mobilalkalmazások formájában - hozzáférjenek az online interfészekhez. Az ilyen hozzáférés megakadályozását célzó technológiai intézkedések különösen bármilyen olyan technológiát magában foglalhatnak, amelyek alkalmazásával megállapítható a vevő tényleges tartózkodási helye, beleértve ennek a helynek a meghatározását az IP-cím vagy valamely globális navigációs műholdrendszerből nyert koordináták alapján. Az online interfészekhez való hozzáférés tekintetében megvalósuló megkülönböztetés tilalma azonban nem értelmezendő úgy, hogy az a vevőkkel való ügyletek lebonyolítására kötelezi a kereskedőt.

(19) Az e rendeletben előírt, vevőkkel kapcsolatos egyenlő bánásmód biztosítása és a megkülönböztetés elkerülése érdekében, a kereskedők online interfészüket nem alakíthatják ki akként, vagy technológiai eszközöket nem alkalmazhatnak oly módon, amely a gyakorlatban nem tenné lehetővé, hogy más tagállamok vevői könnyen leadhassák a rendeléseiket.

(20) Bizonyos kereskedők online interfészeik különböző verzióit használják arra, hogy a különböző tagállamok vevőit megcélozzák. Míg erre továbbra is lehetőséget kell biztosítani, tiltani kell azt, hogy a vevőket kifejezett hozzájárulásuk nélkül az online interfész egyik verziójáról valamely másik verziójára irányítsák át. A kereskedők nem kötelezhetők arra, hogy a vevő kifejezett hozzájárulását kérjék minden egyes alkalommal, amikor e vevő felkeresi ugyanazt az online interfészt. Ha a vevő már kifejezett hozzájárulását adta - többek között olyan módon, hogy ismertette a személyes fiókra vonatkozó preferenciáit -, ezt a kifejezett hozzájárulást érvényesnek kell tekinteni minden olyan további alkalommal, amikor ugyanaz a vevő ugyanarra az online interfészre látogat. A vevő számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a hozzájárulást bármikor visszavonja. Az online interfész valamennyi verziójának a vevő számára mindig könnyen hozzáférhetőnek kell lennie.

(21) Bizonyos esetekben a kereskedőre egy adott tagállamban folytatott tevékenysége következményeként alkalmazandó, az uniós jogban vagy az uniós joggal összhangban tagállami jogszabályban előírt jogi követelménynek való megfelelés biztosítása érdekében szükséges lehet a hozzáférés letiltása vagy korlátozása, vagy a vevő kifejezett hozzájárulása nélkül az online interfész másik verziójára történő átirányítás a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okok miatt. E jogszabályok korlátozhatják a vevők bizonyos árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférését, például azáltal, hogy bizonyos tagállamokban tiltják egy adott tartalom megjelenítését. Amennyiben ilyen okok miatt szükséges, a kereskedők nem akadályozhatók meg abban, hogy ezeknek a követelményeknek megfeleljenek, és így lehetővé kell tenni számukra bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők valamely online interfészhez való hozzáférésének letiltását vagy korlátozását, vagy az átirányítást. E rendelet egyetlen rendelkezésének sem célja az Unióban és a tagállamokban - különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a Charta) 11. cikke által - biztosított véleménynyilvánítás szabadságának, valamint a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének, így többek között a sajtó szabadságának korlátozása.

(22) Számos egyedi esetben a vevővel szemben az általános hozzáférési feltételek alkalmazása révén a vevő állampolgárságán, lakóhelyén vagy letelepedési helyén alapuló eltérő bánásmód - ideértve az áruk értékesítésének vagy a szolgáltatások nyújtásának nyílt megtagadását is - nem támasztható alá objektív indokokkal. Ezekben az esetekben minden ilyen jellegű megkülönböztetést tiltani kell, és ezáltal a vevőnek jogosultnak kell lennie arra, hogy - az ebben a rendeletben megállapított különös feltételek mellett - a helyi vevőkkel megegyező feltételek mellett bonyolíthasson ügyleteket, továbbá hogy állampolgárságától, lakóhelyétől vagy letelepedési helyétől függetlenül teljeskörűen és azonos feltételekkel férjen hozzá a különböző áruk vagy szolgáltatások bármelyikéhez. A kereskedőknek ezért szükség esetén intézkedéseket kell hozniuk a megkülönböztetés e tilalmának való megfelelés érdekében, amennyiben ezen intézkedések hiányában az érintett vevő számára nem lenne biztosított az ilyen teljeskörű és azonos feltételekkel történő hozzáférés.

(23) Az ilyen esetek körében az első az, amikor a kereskedő áru értékesítését végzi, és ezt az árut olyan tagállamba szállítja ki, ahová a kereskedő a saját általános hozzáférési feltételei értelmében árukiszállítást vállal, vagy amikor az árut a kereskedő és a vevő közötti megállapodás szerinti helyszínen veszik át egy olyan tagállamban, amely tagállamra vonatkozóan a kereskedő az említett általános hozzáférési feltételek szerint ezt a lehetőséget biztosítja. Ebben az esetben a vevő számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az árut pontosan ugyanazon feltételek mellett - ideértve az árakat és az áruk kiszállításának feltételeit - vásárolja meg, mint az abban a tagállamban lakóhellyel vagy letelepedési hellyel rendelkező hasonló vevő, amelybe az árut kiszállítják vagy amelyben az árut átveszik. Ez jelentheti azt, hogy a külföldi vevőknek az adott tagállamban kell átvenniük az árukat, vagy valamely másik tagállamban, amelybe a kereskedő kiszállít, vagy hogy saját maguknak kell megszervezniük az áru határokon átnyúló kiszállítását. Ebben az esetben a 2006/112/EK irányelvvel összhangban nincs szükség a vevő tagállamában a héával kapcsolatos nyilvántartásba vételre.

(24) A második eset az, amikor a kereskedő elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat biztosít. Ebben az esetben nincs szükség tényleges kiszállításra, mivel a szolgáltatások nyújtása elektronikus úton történik. A 282/2011/EU végrehajtási rendeletben előírt, MOSS-ra alkalmazandó szabályok értelmében a kereskedő egyszerűsített módon vallhatja be és fizetheti meg a héát. Elektronikus úton nyújtott szolgáltatás többek között a felhőalapú szolgáltatás, az adattárolási szolgáltatás, a weboldaltárhely-szolgáltatás, továbbá a tűzfalszolgáltatás, a keresőprogramok és az internetcímtárak használata.

(25) Végezetül abban az esetben, amikor a kereskedő szolgáltatást nyújt, és e szolgáltatást a vevő valamely tényleges helyszínen veszi igénybe - például a kereskedő üzlethelyiségében vagy más olyan meghatározott helyen, ahol a kereskedő szolgáltatás nyújtását kínálja olyan területen, ahol a kereskedő tevékenységet folytat -, szintén nem lenne megengedhető eltérő általános hozzáférési feltételek alkalmazása a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okokból. Ilyen eset lehet például az olyan, nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatások nyújtása, mint például a szállodai elhelyezés, a sportesemények, a gépjárműkölcsönzés és a zenei fesztiválokra vagy szabadidőparkokba szóló belépőjegyek. Ezekben az esetekben a kereskedőnek nem kell egy másik tagállamban a héa-nyilvántartásba vetetnie magát, valamint nem kell megszerveznie az áru határokon átnyúló kiszállítását.

(26) Ezen esetek mindegyikében - az 593/2008/EK rendelet és az 1215/2012/EU rendelet szerződéses kötelezettségekre és joghatóságra alkalmazandó rendelkezései értelmében - amennyiben a kereskedő nem a fogyasztó tagállamában folytat tevékenységet, valamint tevékenysége nem is ebbe a tagállamba irányul, az e rendeletnek való megfelelés nem ró további költségeket a kereskedőre a joghatósághoz vagy az alkalmazandó jogban fennálló különbségekhez kapcsolódó okokból. Ezzel szemben, ha a kereskedő a fogyasztó tagállamában folytat tevékenységet vagy tevékenysége ebbe a tagállamba irányul, akkor kinyilvánította azt a szándékát, hogy az adott tagállambeli fogyasztókkal kereskedelmi kapcsolatokat kíván kialakítani, így számolnia kellett ezekkel a költségekkel.

(27) A vevőkkel szembeni megkülönböztetés tilalma e rendelet szerint nem értelmezendő úgy, hogy a kereskedő célzott ajánlatokkal és eltérő általános hozzáférési feltételekkel ne kínálhatna árukat vagy szolgáltatásokat különböző tagállamokban vagy a vevők meghatározott csoportjának - többek között országspecifikus online interfészek kialakítása révén. Ha a vevő az ilyen ajánlattal vagy általános hozzáférési feltételekkel élni kíván, ezekben az esetekben a kereskedőnek vevőivel szemben mindig megkülönböztetéstől mentesen - állampolgárságukra, lakóhelyükre vagy letelepedési helyükre való tekintet nélkül - kell eljárnia. Ez a tilalom nem értelmezendő úgy, hogy az kizárná eltérő általános hozzáférési feltételek alkalmazását egyéb okokból, például valamely szervezetben betöltött tagságra vagy a kereskedőnek juttatott hozzájárulásokra tekintettel, ha ezek az okok nem kapcsolatosak az állampolgársággal, lakóhellyel vagy letelepedési hellyel. Emellett ez a tilalom nem értelmezendő úgy sem, hogy az megakadályozná a kereskedőket abban, hogy megkülönböztetéstől mentesen különböző feltételeket - például eltérő árakat - kínáljanak különböző értékesítési pontokon, mint például a boltokban és a weboldalakon, vagy hogy egy tagállamnak csak egy meghatározott területére kiterjedően tegyenek egyedi ajánlatokat.

(28) Ezenkívül ez a tilalom nem értelmezendő úgy, hogy az érintené a kereskedő által a vevő számára kínált, értékesítés utáni ügyfélszolgálati támogatásra vagy értékesítés utáni egyéb szolgáltatásokra vonatkozó területi vagy egyéb korlátozások alkalmazását. E rendelet tehát nem értelmezendő úgy, hogy kötelezően előírná a kereskedő számára az áru határokon átnyúló kiszállítását olyan esetekben, amikor a kereskedő egyébként nem kínálná fel vevői számára az ilyen kiszállítás lehetőségét. E rendelet nem értelmezendő úgy sem, hogy további kötelezettséget írna elő bármely postázási, szállítási, összeszerelési és szétszerelési költség viselésével kapcsolatban azon túlmenően, mint amelyekről az uniós joggal és a nemzeti joggal összhangban szerződésben megállapodtak. E rendelet alkalmazása nem sértheti az 1999/44/EK [1] **és** a 2011/83/EU [2] európai parlamenti és tanácsi irányelvet.

(29) Önmagában az e rendeletnek való megfelelés nem vonhatja maga után azt a kötelezettséget a kereskedő számára, hogy megfeleljen a vevő tagállama szerinti nemzeti jogban az érintett áruval vagy szolgáltatással kapcsolatban meghatározott szerződésen kívüli követelményeknek, például címkézési vagy ágazatspecifikus követelményeknek, vagy hogy tájékoztassa a vevőt ezekről a követelményekről.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól (HL L 171., 1999.7.7., 12. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

(30) A 2006/112/EK irányelv XII. címének 1. fejezetében meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó kereskedőknek nem kell héát fizetniük a letelepedési helyük szerinti tagállamban. A vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okokon alapuló eltérő általános hozzáférési feltételek alkalmazásának tilalma e kereskedők esetében az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások biztosításakor azt a kötelezettséget vonná magával, hogy a más tagállamokbeli héa figyelembevétele céljából nyilvántartásba vetessék magukat, és többletköltségekkel járhatna, ami az érintett vállalkozások méretét és jellegét figyelembe véve aránytalan terheket róna a kereskedőkre. Ezért ezeket a kereskedőket mentesíteni kell e tilalom alól mindaddig, amíg az említett szabályozás alkalmazandó.

(31) Minden eddig ismertetett esetben előfordulhat olyan helyzet, amikor - az uniós jogban vagy az uniós joggal összhangban tagállami jogszabályban előírt tilalom vagy követelmény következtében - a kereskedő a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okok miatt nem értékesíthet árut vagy nem nyújthat szolgáltatást bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők részére. Előfordulhat olyan eset is, amikor az uniós joggal összhangban egy tagállami jogszabály a könyvek árképzésére vonatkozóan a kereskedőknek előírja bizonyos szabályok tiszteletben tartását. A kereskedőket nem lehet megakadályozni abban, hogy az említett jogszabályoknak a szükséges mértékben megfeleljenek.

(32) Az uniós jog értelmében a kereskedők elvben szabadon dönthetnek arról, hogy milyen fizetési módokat kívánnak elfogadni. Az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek [1] és az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [2] megfelelően a valamely meghatározott márkájú és kategóriájú kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket elfogadó kereskedők nem kötelesek elfogadni az azonos kategóriájú, de a kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök más márkájához tartozó kártyákat, vagy az azonos márkájú, de eltérő kategóriájú kártyákat. Így azok a kereskedők, akik valamely adott márkájú betéti kártyát elfogadnak, nem kötelesek elfogadni ugyanennek a márkának a hitelkártyáit is, vagy ha elfogadják egy adott márka fogyasztói hitelkártyáit, nem kötelesek ugyanennek a márkának az üzleti hitelkártyáit is elfogadni. Ugyanígy az (EU) 2015/2366 irányelvben meghatározott megbízásos online átutalást használó kereskedők nem kötelesek elfogadni a fizetést, ha ez új vagy módosított szerződés megkötését tenné szükségessé a megbízásos online átutalási szolgáltatóval. Azonban miután e választás megtörtént, a kereskedő az Unión belül nem alkalmazhat eltérő bánásmódot a vevőkkel szemben bizonyos ügyletek megtagadása révén vagy azáltal, hogy a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okok miatt egyéb módon bizonyos eltérő fizetési feltételeket alkalmaz ezen ügyletek vonatkozásában. Ebben a sajátos összefüggésben hasonlóképpen kifejezetten tiltani kell az Unión belül a fizetési számla helye, a pénzforgalmi szolgáltató letelepedési helye vagy a készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásának helye szerinti indokolatlan egyenlőtlen bánásmódot is. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [3] már most is tiltja a kedvezményezettek számára - ideértve a kereskedőket is - annak megkövetelését, hogy az euróban történő fizetés elfogadásához a bankszámlát egy bizonyos tagállamban vezessék. A kereskedők számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért, az uniós jognak megfelelően, megkülönböztetéstől mentes díjat számítsanak fel. Emellett erre a jogosultságra a tagállamok által az (EU) 2015/2366 irányelv 62. cikkének (5) bekezdése alapján bevezetett korlátozások vonatkoznak.

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

(33) Az (EU) 2015/2366 irányelv szigorú biztonsági követelményeket vezetett be az elektronikus fizetések kezdeményezése és feldolgozása terén. E követelmények csökkentették a csalások kockázatát mind az új, mind a hagyományos fizetési módok tekintetében - különös tekintettel az online fizetésekre. A pénzforgalmi szolgáltatóknak úgynevezett „szigorú ügyfél-azonosítási eljárást” kell alkalmazniuk, amely során hitelesítik a pénzforgalmi szolgáltatás vagy fizetési művelet igénybe vevőjének személyazonosságát. A távoli műveletek, mint például az online fizetések esetében még szigorúbb biztonsági követelmények vannak érvényben: a fizetési művelet összegére és a kedvezményezett pénzforgalmi számlájára mutató dinamikus link feltüntetésének kötelezettsége, ami még nagyobb védelmet biztosít a felhasználó számára azzal, hogy a hibák vagy csalási kísérletek esetén minimálisra csökkenti a kockázatokat. A fenti követelmények eredményeként a belföldi és a határokon átnyúló vásárlások esetében a fizetési csalás kockázatának mértéke jelentősen csökkent. Mindazonáltal azokban az esetekben, amikor a kereskedő rendelkezésére nem áll más eszköz ahhoz, hogy csökkentse a vevő nemteljesítéséből eredő kockázatokat - beleértve különösen a vevő hitelképességének felmérésével kapcsolatos nehézségeket -, lehetővé kell tenni számára, hogy az árukiszállítás vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítését mindaddig visszatartsa, amíg megerősítést nem kap arról, hogy a fizetési művelet kezdeményezése megfelelően megtörtént. Beszedés esetén lehetővé kell tenni a kereskedő számára, hogy átutalással előlegfizetést kérjen az áru feladása vagy a szolgáltatás nyújtása előtt. Az eltérő bánásmódra azonban kizárólag objektív és kellően alátámasztott indokok alapján kerülhet sor.

(34) E rendelet nem érintheti a versenyre vonatkozó szabályok, különösen az EUMSZ 101. és 102. cikkének alkalmazását. Különösen e rendelet - és konkrétan annak az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezései - nem érintheti a 330/2010/EU bizottsági rendelet [1] értelmében vett aktív értékesítést korlátozó megállapodásokat. Azok a megállapodások, amelyek arra kötelezik a kereskedőt, hogy bizonyos vevők vagy bizonyos területeken tartózkodó vevők csoportjai vonatkozásában ne vegyen részt passzív értékesítésben, általában versenykorlátozásnak tekintendők, és rendszerint nem mentesíthetők az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdésében foglalt tilalom alól. Ha azonban ilyen mentesség alkalmazandó, vagy a szerződéses korlátozások nem tartoznak az EUMSZ 101. cikkének hatálya alá, fennáll annak kockázata, hogy azokat e rendelet rendelkezéseinek megkerülésére használhatják fel. Emiatt semmisek az ilyen megállapodások vonatkozó rendelkezései, ha azok alapján a kereskedő köteles lenne az e rendeletben foglalt, online interfészekhez való hozzáféréssel, áruhoz vagy szolgáltatáshoz való hozzáféréssel vagy fizetéssel kapcsolatos tilalmakat megsértve eljárni. Ilyen rendelkezés például az olyan szerződéses korlátozás, amely a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okból meggátolja, hogy a kereskedő az egyéni vevőktől érkező olyan, kéretlen megkeresésekre válaszoljon, amelyek célja a kiszállítás nélküli áruértékesítés a kereskedő szerződésben kijelölt területén kívül.

(35) A tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több olyan szervet, amely felelős az e rendelet betartásának biztosítását szolgáló hatékony fellépésért. Ezeknek a szerveknek - amelyek lehetnek bíróságok vagy közigazgatási hatóságok is - rendelkezniük kell a szükséges hatáskörrel arra, hogy a kereskedőket e rendelet betartására kötelezzék. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy e rendelet megsértése esetén a kereskedőkkel szemben hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket lehessen hozni.

1 A Bizottság 330/2010/EU rendelete (2010. április 20.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról (HL L 102., 2010.4.23., 1. o.).

(36) A fogyasztó számára lehetővé kell tenni, hogy segítséget kapjon olyan illetékes hatóságoktól - adott esetben az 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] alapján létrehozott szerveket is beleértve -, amelyek a fogyasztók és a kereskedők között az e rendelet alkalmazásából eredő viták rendezését segítik.

(37) Ezt a rendeletet rendszeresen értékelni kell, és szükség esetén módosításokat kell javasolni. Az ilyen értékeléseknek figyelembe kell venniük e rendeletnek a belső piacra és a határokon átnyúló elektronikus kereskedelemre gyakorolt általános hatását. Az első értékelésnek az eltérő általános hozzáférési feltételekre vonatkozó tilalomnak az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra történő lehetséges kiterjesztésének mérlegelésére kell összpontosítania, beleértve azokat a szolgáltatásokat, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelemben részesülő művekhez vagy más védelemben részesülő teljesítményekhez való hozzáférés biztosítása, valamint ezek felhasználása, feltéve, hogy a kereskedő az érintett területek vonatkozásában rendelkezik a szükséges jogokkal. Az értékelésnek elemeznie kell azt is, hogy ki kell-e terjeszteni e rendelet hatályát a 2006/123/EK irányelv hatályán kívül eső szolgáltatásokra, kellően figyelembe véve e szolgáltatások mindegyikének sajátosságait.

(38) Az e rendeletben foglalt szabályok hatékony végrehajtásának előmozdítása érdekében a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] szerinti, az illetékes hatóságok határokon átnyúló együttműködését biztosító mechanizmusoknak e szabályok vonatkozásában is rendelkezésre kell állniuk. Mivel azonban a 2006/2004/EK rendelet kizárólag a fogyasztók érdekeit védő jogszabályokra vonatkozik, ezek a mechanizmusok csak azokban az esetekben állhatnak rendelkezésre, ha a vevő fogyasztónak minősül. A 2006/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell. Mivel a 2006/2004/EK rendeletet az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet [3] 2020. január 17-i hatállyal hatályon kívül helyezi, az (EU) 2017/2394 rendeletet szintén módosítani kell a fogyasztók érdekei védelmének fenntartása érdekében.

(39) Annak érdekében, hogy lehetővé váljanak olyan, a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárások, amelyek a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgálják az e rendelettel ellentétes cselekmények tekintetében és a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [4] megfelelően, az említett irányelv módosítására is szükség van, és annak I. mellékletébe be kell illeszteni az e rendeletre való hivatkozást. Arra is ösztönözni kell a fogyasztókat, hogy használják ki az online értékesítési vagy szolgáltatási szerződésekből eredő szerződéses kötelezettségekre vonatkozó, az 524/2013/EU rendeletben meghatározott, bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusokat.

(40) A kereskedők, a hatóságok és az egyéb érdekelt felek számára elegendő idő kell, hogy rendelkezésre álljon ahhoz, hogy alkalmazkodhassanak e rendelet rendelkezéseihez, és hogy biztosíthassák azok betartását.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 524/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18.,

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről („Rendelet a fogyasztóvédelmi együttműködésről”) (HL L 364., 2004.12.9., 1. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve (2009. április 23.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

(41) Annak érdekében, hogy megvalósuljon a vevők állampolgárságán, lakóhelyén vagy letelepedési helyén alapuló közvetlen és közvetett megkülönböztetés elleni hatékony fellépés, indokolt rendeletet elfogadni, amely közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Erre annak biztosítása érdekében van szükség, hogy a megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabályokat egységesen alkalmazzák az egész Unióban, és azok egyszerre lépjenek hatályba. Csak egy rendelet garantál olyan mértékű egyértelműséget, egységességet és jogbiztonságot, amely ahhoz szükséges, hogy a vevők teljeskörűen kihasználhassák az említett szabályok biztosította előnyöket.

(42) Mivel e rendelet célját - nevezetesen az Unión belül a kereskedőkkel folytatott ügyletek terén a vevők állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő megkülönböztetés (a területi alapú indokolatlan tartalomkorlátozást is beleértve) megakadályozását - a tagállamok a probléma határokon átnyúló jellege és a jelenleg érvényben lévő jogi keret bizonytalanságai miatt nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban annak léptéke és a belső piacon belül a kereskedelemre gyakorolt potenciális hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszi-diaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(43) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint a Charta által elismert elveket. Ez a rendelet különösen a Charta 11., 16., 17. és 38. cikkének teljeskörű tiszteletben tartásának biztosítására irányul,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk*

*Célkitűzés és hatály*

(1) E rendelet célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása a közvetlenül vagy közvetve a vevők állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő, indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás és a megkülönböztetés más formáinak megakadályozása révén, többek között azoknak az eseteknek a további pontosítása által, amikor az eltérő bánásmód a 2006/123/EK irányelv 20. cikkének (2) bekezdése értelmében nem indokolható.

(2) E rendelet nem alkalmazandó azokra a tisztán belföldi helyzetekre, amikor az ügylet összes releváns eleme egyetlen tagállamra korlátozódik.

(3) E rendelet nem alkalmazandó a 2006/123/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységekre.

(4) E rendelet nem érinti az adózás területén alkalmazandó szabályokat.

(5) E rendelet nem érinti a szerzői és szomszédos jogok területén alkalmazandó szabályokat, így különösen a 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] meghatározott szabályokat.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2001/29/EK irányelve (2001. május 22.) az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról (HL L 167., 2001.6.22., 10. o.).

(6) E rendelet nem érinti a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogot. Az e rendeletnek való megfelelés nem értelmezhető akként, hogy a kereskedő tevékenysége az 593/2008/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdése *b)* pontjának és az 1215/2012/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdése *c)* pontjának értelmében a fogyasztó szokásos tartózkodási helye vagy lakóhelye szerinti tagállamba irányul. Így különösen, ha az e rendelet 3., 4. és 5. cikkével összhangban eljáró kereskedő nem tiltja le vagy korlátozza a fogyasztók hozzáférését egy online interfészhez, nem irányítja át a fogyasztókat azok állampolgársága vagy lakóhelye alapján egy online interfész olyan változatára, amely eltér attól az online interfésztől, amelyhez a fogyasztók eredetileg hozzáférni szándékoztak, nem alkalmaz eltérő általános hozzáférési feltételeket, amikor az e rendeletben meghatározott esetekben árukat értékesít vagy szolgáltatást nyújt, vagy megkülönböztetéstől mentesen elfogadja a valamely más tagállamban kibocsátott készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket, akkor önmagában ezen okok bármelyike alapján nem tekinthető úgy, hogy a kereskedő tevékenysége a fogyasztó szokásos tartózkodási helye vagy lakóhelye szerinti tagállamba irányul. Továbbá - önmagában az alábbi okok bármelyike alapján - nem tekinthető az eljáró kereskedő úgy, mint akinek tevékenysége a fogyasztó szokásos tartózkodási helye vagy lakóhelye szerinti tagállamba irányul, ha az e rendelet kereskedő általi betartásából eredő szerződéskötést követően a kereskedő tájékoztatást ad és segítséget nyújt a fogyasztó számára.

(7) Az e rendeletben foglalt különös rendelkezések hiányában a 2006/123/EK irányelv 20. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.

*2. cikk*

*Fogalommeghatározások*

E rendelet alkalmazásában:

1. „elektronikus úton nyújtott szolgáltatások”: az interneten vagy más elektronikus hálózaton keresztül nyújtott olyan szolgáltatások, amelyek jellegüknél fogva jelentős mértékben automatizáltak, minimális emberi közreműködést igényelnek, és amelyek nyújtására információs technológia hiányában nincs lehetőség;
2. „bankközi jutalék”: az (EU) 2015/751 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott bankközi jutalék;
3. „kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: az (EU) 2015/751 rendelet 2. cikkének 20. pontjában meghatározott kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;
4. „fizetési márka”: az (EU) 2015/751 rendelet 2. cikkének 30. pontjában meghatározott fizetési márka;
5. „fizetési művelet”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott fizetési művelet;
6. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatás;
7. „pénzforgalmi szolgáltató”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltató;
8. „fizetési számla”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 12. pontjában meghatározott fizetési számla;
9. „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 14. pontjában meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;
10. „beszedés”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 23. pontjában meghatározott beszedés;
11. „átutalás”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 24. pontjában meghatározott átutalás;

12. „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki olyan célból jár el, amely kívül esik kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenysége körén;
13. „vevő”: az a fogyasztó, aki valamely tagállam állampolgára, vagy valamely tagállamban lakóhellyel rendelkezik, vagy az a vállalkozás, amely valamely tagállamban letelepedési hellyel rendelkezik, és az Unión belül kizárólag végfelhasználás céljából vásárol árut vagy vesz igénybe szolgáltatást, vagy ilyen szándékkal jár el;
14. „általános hozzáférési feltételek”: valamennyi feltétel és egyéb információ - ideértve a nettó értékesítési árakat -, amelyek szabályozzák a vevők hozzáférését a kereskedő által értékesítésre kínált áruhoz és szolgáltatáshoz, és amelyek meghatározása, alkalmazása és a nagyközönség számára való elérhetővé tétele az érintett kereskedő által vagy nevében történik, és amelyek a kereskedő és a vevő között egyedileg megtárgyalt megállapodás hiányában alkalmazandók;
15. „áru”: bármely ingó testi tárgy a végrehajtás alapján vagy jogi felhatalmazás alapján másként értékesített tárgyak kivételével;
16. „online interfész”: bármely, a kereskedő által vagy nevében üzemeltetett szoftver, ideértve a weboldalakat vagy azok egy részét és az alkalmazásokat - többek között a mobilalkalmazásokat - is, amely arra szolgál, hogy a vevőknek hozzáférést biztosítson a kereskedő áruihoz vagy szolgáltatásaihoz annak érdekében, hogy ezen áruk és szolgáltatások vonatkozásában ügyletet bonyolítsanak le;
17. „szolgáltatás”: az EUMSZ 57. cikkében említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység;
18. „kereskedő” bármely természetes személy vagy - akár magán-, akár köztulajdonban álló - jogi személy, aki vagy amely a kereskedő kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely a kereskedő nevében vagy javára jár el.

*3. cikk*

*Az online interfészekhez való hozzáférés*

(1) A kereskedő sem technológiai intézkedések felhasználásával, sem más módon nem tilthatja le vagy korlátozhatja a vevő hozzáférését a kereskedő online interfészéhez a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okokból.
(2) A kereskedő a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okokból nem irányíthatja át a vevőt a kereskedő online interfészének olyan verziójára, amely specifikusan az adott állampolgársággal, lakóhellyel vagy letelepedési hellyel rendelkező vevőhöz igazodó megjelenítése, nyelvhasználata vagy egyéb jellemzői révén eltér attól az online interfésztől, amelyhez a vevő eredetileg hozzáférni szándékozott, kivéve, ha a vevő az ilyen átirányításhoz kifejezetten hozzájárult.
Amennyiben az átirányításra a vevő kifejezett hozzájárulásával kerül sor, a kereskedő online interfésze azon verziójának, amelyhez a vevő eredetileg hozzáférni szándékozott, továbbra is könnyen hozzáférhetőnek kell maradnia az adott vevő számára.
(3) Az (1) és (2) bekezdésben előírt tilalmak nem alkalmazandók abban az esetben, ha a hozzáférés letiltása vagy korlátozása, vagy az átirányítás az uniós jogban vagy az uniós joggal összhangban azon tagállam jogszabályaiban foglalt jogi követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében szükséges, amelyek hatálya alá a kereskedő tevékenysége tartozik.

Ilyen esetekben a kereskedőnek világos és konkrét magyarázatot kell adnia a vevők számára arról, hogy a megfelelés biztosítása érdekében miért van szükség a hozzáférés letiltására vagy korlátozására, vagy az átirányításra. Ezt a magyarázatot annak az online interfésznek a nyelvén kell megadni, amelyhez a vevő eredetileg hozzáférni szándékozott.

*4. cikk*

*Az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférés*

(1) A kereskedő az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférés vonatkozásában nem alkalmazhat eltérő általános hozzáférési feltételeket a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével kapcsolatos okokból, ha a vevő szándéka a következők valamelyikére irányul:

*a)* áru vásárlása valamely kereskedőtől, és az árut vagy valamely olyan tagállamban lévő helyszínre szállítják ki, ahová a kereskedő az általános hozzáférési feltételek értelmében árukiszállítást vállal, vagy ezeket az árukat a kereskedő és a vevő közötti megállapodás szerinti helyszínen veszik át egy olyan tagállamban, amelyben a kereskedő az általános hozzáférési feltételek szerint biztosít ilyen lehetőséget;

*b)* elektronikus úton nyújtott szolgáltatás igénybevétele a kereskedőtől, kivéve azokat a szolgáltatásokat, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelemben részesülő művekhez vagy más védelemben részesülő teljesítményekhez való hozzáférés biztosítása és ezek felhasználása, a szerzői jogi védelem alatt álló művek vagy védelemben részesülő teljesítmények immateriális formában való értékesítését is beleértve;

*c)* az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatás igénybevétele a kereskedőtől egy olyan tagállam területén található tényleges helyszínen, ahol a kereskedő tevékenységet folytat.

(2) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem zárja ki, hogy a kereskedő megkülönböztetéstől mentesen tagállamonként vagy egy adott tagállamon belül eltérő általános hozzáférési feltételeket - beleértve a nettó értékesítési árakat - kínáljon valamely meghatározott területen lévő vevőknek vagy a vevők meghatározott csoportjának.

(3) Az (1) bekezdésben előírt tilalomnak való megfelelés önmagában nem jelenti azt, hogy a kereskedő köteles megfelelni a vevő tagállama szerinti nemzeti jogban az érintett áruval vagy szolgáltatással kapcsolatban meghatározott, szerződésen kívüli követelményeknek, vagy hogy köteles tájékoztatni a vevőket e követelményekről.

(4) Az (1) bekezdés *b)* pontjában előírt tilalom nem alkalmazandó a 2006/112/EK irányelv XII. címének 1. fejezete értelmében héa-mentességet élvező kereskedőkre.

(5) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem alkalmazandó abban az esetben, ha az uniós jogban vagy az uniós joggal összhangban tagállami jogszabályban meghatározott követelmény megtiltja a kereskedőnek, hogy bizonyos vevők vagy bizonyos területeken lévő vevők részére árut adjon el vagy szolgáltatást nyújtson.

Könyvek értékesítése esetében az (1) bekezdésben előírt tilalom nem zárja ki, hogy a kereskedő bizonyos területeken lévő vevők számára eltérő árakat alkalmazzon, ha erre az uniós joggal összhangban tagállami jogszabály kötelezi.

*5. cikk*

*A fizetéssel kapcsolatos okokból történő megkülönböztetés tilalma*

(1) A kereskedő - az általa elfogadott fizetési módok tekintetében - nem alkalmazhat eltérő feltételeket a fizetési műveletre a vevő állampolgárságával, lakóhelyével vagy letelepedési helyével, a fizetési számla számlavezetési helyével, a pénzforgalmi szolgáltató letelepedési helyével vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz Unión belüli kibocsátásának helyével kapcsolatos okok miatt amennyiben:

*a)* a fizetési művelet elektronikus művelettel, átutalással, beszedéssel vagy ugyanahhoz a fizetési márkához és kategóriához tartozó kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel történik;

*b)* az azonosítási követelmények az (EU) 2015/2366 irányelv szerint teljesülnek; és

*c)* a fizetési műveletekre a kereskedő által elfogadott pénznemben kerül sor.

(2) Ha objektív okok indokolják, az (1) bekezdésben előírt tilalom nem zárja ki, hogy a kereskedő mindaddig az árukiszállítás vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítését visszatartsa, amíg megerősítést nem kap arról, hogy a fizetési művelet kezdeményezése megfelelően megtörtént.

(3) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem zárja ki, hogy a kereskedő díjat számítson fel olyan kártyaalapú készpénzhelyettesítő fizetési eszközök használatáért, amelyek esetében a bankközi jutalékokat nem szabályozza az (EU) 2015/751 rendelet II. fejezete, valamint olyan fizetési szolgáltatásokért, amelyekre a 260/2012/EU rendelet nem alkalmazandó, kivéve, ha a kereskedő tevékenységére irányadó tagállami jog az (EU) 2015/2366 irányelv 62. cikkének (5) bekezdésével összhangban tiltja, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatáért díjat számítsanak fel, vagy korlátozza az erre vonatkozó jogot. E díjak nem haladhatják meg a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használata kapcsán a kereskedő által viselt közvetlen költségeket.

*6. cikk*

*Passzív értékesítési megállapodások*

(1) A 330/2010/EU rendelet és az EUMSZ 101. cikkének sérelme nélkül, ez a rendelet nem érinti a 330/2010/EU rendelet szerinti aktív értékesítést korlátozó megállapodásokat, továbbá a 330/2010/EU rendelet szerinti passzív értékesítést korlátozó azon megállapodásokat, amelyek az e rendelet 3., 4. és 5. cikkében foglalt tilalmak hatályán kívül eső ügyletekre vonatkoznak.

(2) Semmisek a megállapodások azon rendelkezései, amelyek arra kötelezik a kereskedőt, hogy a 330/2010/EU rendelet szerinti passzív értékesítések tekintetében az e rendelet 3., 4. és 5. cikkében foglalt tilalmakat sértve járjon el.

*7. cikk*

*Végrehajtás*

(1) Minden tagállam kijelöli az e rendelet megfelelő és hatékony végrehajtásáért felelős szervet vagy szerveket.

(2) A tagállamok megállapítják az e rendeletben foglalt rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó intézkedéseket meghatározó szabályokat, és biztosítják azok végrehajtását. Az előírt intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(3) A (2) bekezdésben említett intézkedéseket közölni kell a Bizottsággal, és nyilvánosságra kell hozni a Bizottság weboldalán.

*8. cikk*

*Segítségnyújtás a fogyasztók részére*

Minden tagállam kijelöli azt az egy vagy több szervet, amely felelős azért, hogy a fogyasztóknak az e rendelet alkalmazásából eredő, a fogyasztó és a kereskedő között felmerülő vitás kérdésekben gyakorlati segítséget nyújtson.

*9. cikk*

*Felülvizsgálati záradék*

(1) 2020. március 23-ig és ezt követően ötévente a Bizottság e rendelet értékeléséről jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Ennek során a Bizottság figyelembe veszi e rendeletnek a belső piacra és a határokon átnyúló elektronikus kereskedelemre gyakorolt általános hatását, ideértve különösen a kereskedők azon lehetséges további adminisztratív és pénzügyi terheit, amelyek a fogyasztói szerződésekre vonatkozó eltérő jogi szabályozási rendszerekből erednek. Ehhez a jelentéshez szükség esetén - a jogi, technikai és gazdasági fejlemények fényében - csatolni kell az e rendelet módosítására irányuló javaslatot.

(2) Az (1) bekezdésben említett első értékelés elvégzésekor különösen értékelni kell e rendelet hatályát, valamint a 4. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott tilalom körét, továbbá azt, hogy e rendeletet alkalmazni kellene-e az olyan, elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra is, amelyek fő jellemzője a szerzői jogi védelemben részesülő művekhez vagy más védelemben részesülő teljesítményekhez való hozzáférés biztosítása, valamint ezek felhasználása, a szerzői jogi védelem alatt álló művek vagy védelemben részesülő teljesítmények immateriális formában való értékesítését is beleértve, feltéve, hogy a kereskedő az érintett területek vonatkozásában rendelkezik a szükséges jogokkal.

*10. cikk*

*A 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosítása*

(1) A 2006/2004/EK rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„22. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60I, 2018.3.2., 1. o.), csak abban az esetben, ha a vevő az említett rendelet 2. cikke 12. pontjának értelmében vett fogyasztónak minősül.”

(2) Az (EU) 2017/2394 rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„27. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60I, 2018.3.2., 1. o.), csak abban az esetben, ha a vevő az említett rendelet 2. cikke 12. pontjának értelmében vett fogyasztónak minősül.”

(3) A 2009/22/EK irányelv I. melléklete a következő ponttal egészül ki:

„16. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60I, 2018.3.2., 1. o.).”

*11. cikk*

*Záró rendelkezések*

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. Ezt a rendeletet 2018. december 3-tól kell alkalmazni.

(2) A 6. cikket azonban 2020. március 23-tól kell alkalmazni a 2018. március 2. előtt megkötött olyan megállapodások rendelkezéseire, amelyek megfelelnek az EUMSZ 101. cikkének és a nemzeti versenyjog azzal egyenértékű bármely szabályának. [1]

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. február 28-án.

| *az Európai Parlament részéről* | *a Tanács részéről* |
|---|---|
| *az elnök* | *az elnök* |
| A. TAJANI | L. PAVLOVA [2] |

## *A Bizottság nyilatkozata*

A Bizottság tudomásul veszi a 9. cikk Európai Parlament és Tanács által elfogadott szövegét.

A Szerződésben rögzített kezdeményezési jogának sérelme nélkül a Bizottság le kívánja szögezni, hogy a 9. cikknek megfelelően a két évvel a rendelet hatálybalépését követően esedékes első értékelés során alaposan értékelni fogja a rendelet végrehajtásának módját, és hogy az miként járult hozzá a belső piac hatékony működéséhez. Az értékelés során figyelembe fogja venni a fogyasztók növekvő elvárásait, és különösen azokét, akik nem férnek hozzá szerzői joggal védett szolgáltatásokhoz.

Az értékelés részeként átfogóan elemezni fogja a rendelet hatálya módosításának megvalósíthatóságát, és az abból eredő esetleges költségeket és hasznokat, különös tekintettel a 4. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti, az olyan elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó kivétel esetleges eltörlésére, amelyek fő jellemzője az, hogy hozzáférést biztosítanak a szerzői jogi védelemben részesülő művekhez vagy más védelemben részesülő teljesítményekhez és lehetővé teszik ezek felhasználását, feltéve, hogy a kereskedő az érintett területek vonatkozásában rendelkezik a szükséges jogokkal, megfelelően figyelembe véve a rendelet hatálya kiterjesztésének a fogyasztókra, a vállalkozásokra és az érintett ágazatokra gyakorolt valószínű hatásait az Európai Unióban. A Bizottság emellett gondosan elemezni fogja, hogy más ágazatokban, többek között a 2006/123/EK irányelv hatálya alá nem tartozó és az 1. cikk (3) bekezdése értelmében a rendelet hatálya alá sem tartozó ágazatokban, például a közlekedési és az audiovizuális szolgáltatások terén is fel kell-e számolni az állampolgárság, lakóhely vagy letelepedési hely szerinti további indokolatlan korlátozásokat.

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 83. száma.
2 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 66. száma.

Amennyiben értékelése során a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy módosítani kell a rendelet hatályát, a Bizottság megfelelő jogalkotási javaslatot fog tenni.

TARTALOMJEGYZÉK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2018. február 28-i (EU) 2018/302 RENDELETE ---- 1
a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról ---- 1
1. cikk ---- 14
Célkitűzés és hatály ---- 14
2. cikk ---- 15
Fogalommeghatározások ---- 15
3. cikk ---- 16
Az online interfészekhez való hozzáférés ---- 16
4. cikk ---- 17
Az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférés ---- 17
5. cikk ---- 17
A fizetéssel kapcsolatos okokból történő megkülönböztetés tilalma ---- 17
6. cikk ---- 18
Passzív értékesítési megállapodások ---- 18
7. cikk ---- 18
Végrehajtás ---- 18
8. cikk ---- 18
Segítségnyújtás a fogyasztók részére ---- 19
9. cikk ---- 19
Felülvizsgálati záradék ---- 19
10. cikk ---- 19
A 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosítása ---- 19
11. cikk ---- 20
Záró rendelkezések ---- 20
A Bizottság nyilatkozata ---- 20